

Dosarul nr. 1ra-515/2017

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Postica Serghei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui:

Iosipoi Igor Andrei, xxxxxxxxxxxxxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.06.2015 - 16.05.2016;

Instanța de apel: 10.06.2016 - 13.12.2016;

Instanța de recurs: 30.01.2017- 01.03.2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2016, Iosipoi Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare;

- art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită lui Iosipoi Igor pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei aplicate pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Iosipoi Igor la 21.02.2015, aproximativ la ora 20.00, venind pe adresa str. xxxxxxxx, unde locuiește concubina sa Jovmir Elena cu fiul minor xxxxxx, a.n. xxxxx și mama acesteia, Beșliu Maria, atentând la viața și sănătatea persoanelor indicate supra, a lansat prin geam un gaz lacrimogen, drept urmare a cărui fapt membrii familiei au fost nevoiți să părăsească apartamentul, iar copilul minor xxxx, a.n. xxxxx s-a intoxicat.

Continuând acțiunile sale criminale, la 07.03.2015, aproximativ la ora 20.00, Iosipoi Igor venind pe adresa xxxxxxx, unde locuiește concubina sa Jovmir Elena cu

fiul minor xxxxx, a.n. xxxxxx și mama acesteia, Beșliu Maria, a incendiat geamul apartamentului indicat, punând în pericol viața și sănătatea persoanelor în cauză.

Pe parcursul a doi ani, Iosipoi Igor de mai multe ori a agresat-o fizic și a amenințat-o cu omor pe concubina sa Jovmir Elena și copilul minor xxxxx, a.n. xxxx, fapt confirmat prin multiplele adresări la poliție și procesele-verbale cu privire la contravenții în privința dânsului.

Tot el, la 28 aprilie 2015, aproximativ la ora 20.25, în timp ce se afla pe str. Hajdeu, 77 mun. Chișinău, încalcând grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, acționând cu obrăznicie deosebită, folosind cuvinte necenzurate în adresa lui Jovmir Elena, în urma unui conflict creat spontan, i-a aplicat multiple lovituri cu o piatră în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1092/D din 07 mai 2015, dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, partea vătămată a declarat apel, în care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iosipoi Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin.(3) și art. 155 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă mai aspră în limitele normelor vizate, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea solicitării a indicat că:

- instanța de judecată a aplicat pedeapsa fără a lua în considerare personalitatea inculpatului, nu a apreciat caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor reținute în sarcina inculpatului, că infracțiunile incriminate fac parte din categoria celor grave, comise cu intenție, acesta nu a recunoscut vina încercând să inducă în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală;

- anterior Iosipoi Igor a fost tras de mai multe ori la răspundere contravențională pentru fapte săvârșite în privința părții vătămate Elena Jovmir;

- reieșind din numărul de infracțiuni săvârșite de către Iosipoi Igor, săvârșirea acestora nu constituie nicidecum un incident în viața inculpatului, din contra acesta prin mai multe fapte infracționale săvârșite în privința părții vătămate a încercat să-și ducă la bun sfârșit amenințările cu omor și vătămare gravă a integrității corporale;

- doar prin izolarea lui Iosipoi Igor de societate s-ar atinge scopul pedepsei penale, urmând a fi stabilită o pedeapsă care ar oferi siguranță părții vătămate;

- în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei, instanța trebuia să motiveze de ce nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite;

- concluzia instanței de fond, precum că „*în perioada aflării în stare de arest inculpatul Iosipoi a conștientizat consecințele acțiunilor sale și că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare stabilită și dispune suspendarea*

condiționată a executării pedepsei” este combătută de faptul că aflându-se în libertate după ce a fost izolat de societate în perioada măsurii preventive de arest, acesta nu a conștientizat pericolul și gravitatea acțiunilor sale, or, în ultimul cuvânt acesta nu și-a recunoscut integral vina în cele săvârșite.

3.1. Împotriva sentinței avocatul Postica Serghei în numele inculpatului a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că:

- inculpatul Iosipoi Igor nu recunoaște faptele ce i se încredințează și anume că el a incendiat geamul apartamentului;

- instanța de fond a încercat să-și întemeieze poziția sa doar pe declarațiile părții vătămate, deoarece la materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar confirma faptul că geamul apartamentului a fost incendiat. Mai mult ca atât, în rechizitoriu Iosipoi Igor se învinuiește de incendierea geamului, iar aprinderea unei pânze și incendierea geamului sunt două fapte distincte și niciuna din ele nu a fost dovedită;

- instanța de fond a emis o sentință de condamnare întemeindu-și poziția sa doar pe declarațiile părții vătămate Jovmir Elena și a doi martori, aceștia din urmă fiind fratele și mama părții vătămate;

- în speță nu a existat pericolul real al realizării amenințării prevăzute la art. 155 Cod penal, mai mult ca atât incendiu despre care se vorbește în speță nu a insuflat lui Jovmir Elena o temere pentru viața și sănătatea sa;

- inculpatul Iosipoi Igor nu recunoaște faptele ce i se încredințează și anume că el a lansat prin geamul apartamentului un gaz lacrimogen, nu a fost dovedită prezența gazului lacrimogen în prezenta speță, iar ca rezultat nu putem zice că a fost întrunită condiția de existență a pericolului real al realizării amenințării prevăzute la art. 155 Cod penal;

- partea vătămată Jovmir Elena în ședința de judecată menționează că din spusele copilului minor xxxxx cunoaște că Iosipoi Igor a lansat gaz lacrimogen peste geam;

- potrivit procesului-verbal de tragere la răspundere contravențională din data de 28.02.2015 (f.d. 44), Iosipoi Igor este învinuit de comiterea contravenției prevăzute la art. 354 Cod Contravențional, pentru faptul că la 21.02.2015 fiind în stare de ebrietate din intenții huliganice prin geam a stropit cu gaz lacrimogen, a fost întocmit în absența lui Iosipoi Igor, acesta din urmă necunoscând despre existența lui. În consecință suntem în prezența tragerii la răspundere și pedepșirii de două ori pentru una și aceeași faptă;

- inculpatul Iosipoi Igor recunoaște faptul că a lovit-o pe Jovmir Elena, dar nu cu piatra ci cu mâna, iar la materialele cauzei penale nu există careva probe care ar dovedi poziția acuzării, din care considerent apărarea a solicitat reîncadrarea acțiunilor lui Iosipoi Igor din prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal în art. 287 alin.

(l) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului și admis apelul părții vătămate, casată sentința în partea numirii pedepsei aplicate definitiv, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care:

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit definitiv lui Iosipoi Igor pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei a fost calculat de la data reținerii acestuia cu includerea în acest termen a duratei deținerii lui sub arest: 15.01.2016-12.05.2016.

4.1. Colegiul penal a reținut că, circumstanțele cauzei corect au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, iar vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor se dovedește pe deplin prin cumulul de probe prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a numit pedeapsa inculpatului cu suspendarea condiționată, însă având în vedere că inculpatul vina în comiterea infracțiunilor nu a recunoscut-o, anterior nu a fost condamnat, dar în privința acestuia au fost pornite alte cauze penale care au fost clasate din diferite motive, a considerat că scopul pedepsei penale, la caz, va fi atins prin numirea lui Iosipoi Andrei a unei pedepse, sub formă de închisoare.

Prin urmare, Colegiul penal analizând motivele apelului declarat de avocat a considerat că acestea sunt neîntemeiate fiind respinse, or, vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate Jovmir Elena, care a declarat că l-a văzut personal pe inculpat când acesta a aprins pânza la geamul locuinței sale, iar faptul nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii imputate nu absolvă inculpatul de răspunderea penală.

5. Împotriva hotărârilor avocatul Postica Serghei în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului avocatul indică motive identice cu cele declarate în apel, fără a invoca argumente suplimentare.

5.1. La 01.02.2017 avocatul Postica Serghei în numele inculpatului a depus recurs suplimentar, în care a invocat că inculpatul întrunește toate condițiile privind aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

6. Asupra recursurilor ordinare procurorul a depus referință prin care își expune opinia pentru respingerea acestora, deoarece motivele invocate în recursul ordinar din 13.01.2017 sunt neîntemeiate și lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, iar recursul suplimentar este depus peste termen.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocat la 13.01.2017

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă reieșind din textul recursul se întvede ca eroare de drept și pct. 8) al normei menționate, odată ce recurentul menționează că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art. 287 alin. (3) și art. 155 Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelurilor instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În ce privește argumentul avocatului precum că, fapta lui Iosipoi Andrei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal, care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța ajungând la concluzia de menținere a soluției primei instanțe, cu condamnarea inculpatului și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Iosipoi Andrei sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate

acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată de casare a sentinței instanței de fond în latura stabilirii pedepsei definitive acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului stabilind conform sancțiunii articolelor incriminate pedeapsă echitabilă scopul căreia va fi atins prin numirea lui Iosipoi Andrei a unei pedepse sub formă de închisoare.

Mai mult ca atât, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și prin urmare, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocat la 01.02.2017

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei* și după cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea inculpatului și a avocatului acestuia, Postică Serghei, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 15.11.2016, iar decizia motivată la 13.12.2016 în ședință de judecată în care inculpatul și avocatul nu s-au prezentat, din motive necunoscute, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 240, vol. II).

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de avocat abia la 01.02.2017 și astfel, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 13.01. 2017, iar avocatul a avut reala posibilitate de a

face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs suplimentar în termenul stabilit de lege. Mai mult ca atât, instanța atenționează că, avocatul Postica Sergiu a depus recurs ordinar la 13.01.2017, adică în termenul de declarare cu recurs.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar suplimentar declarat de avocat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Postica Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Iosipoi Igor, deoarece recursul ordinar declarat la 13.01.2017 este fiind vădit neîntemeiat, iar recursul ordinar declarat la 01.02.2017 este depus peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 22 martie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun